

Hola,

Em dic Silvia. Vosaltres a mi no em coneixeu, i jo tampoc sabia de vosaltres fins l'any passat, quan hi era a una habitació de l'Hospital de Bellvitge, aïllada, a semi-crítics, a punt d'entrar a UCI i ser sedada i intubada per culpa del maleït bitxo.

Vaig rebre una carta. Me la va donar aquella infermera que tant em cuidava i que anava enfundada de dalt a baix amb el que avui sabem que era un EPI però que en aquell moment –era al principi de tot- la feia semblar una astronauta.

Jo no entenia res. Només me la va donar i em va dir “Té, Silvia”. El sobre era de l'Hospital, així que de primer vaig pensar que era el resultat d'alguna prova. Però escrit a mà i amb retolador negre deia “Tinc un missatge per a tu”. No era cap resultat. Era un missatge de l'Institut Francisco de Goya, d'un estudiant de 1er d'ESO, de Sheng Zhi Lian.

Vull felicitar el centre per haver tingut aquesta iniciativa d'animar els seus alumnes a escriure aquestes cartes. A mi em donava forces per lluitar pensar en la meva família, però era molt-molt dur. I rebre aquella carta, que guardo com un tresor, d'algú que no coneixia, i que aquesta persona, i la seva família, em donés tants ànims per continuar endavant dient-me “Confio en tu”...

A Déu gràcies, ara per ara estic bé. He sortit endavant. I us vull donar moltes i moltes gràcies a tots i totes. Però molt especialment a Sheng Zhi Lian. Desitjar-te que els estudis et vagin molt bé i siguis molt feliç. Vull dir-te que “Jo també confio en tu”

Una abraçada a tots i totes